

Kiadja a Budapesti Országos Központi Oltáregyesület, Budapest, IX., Üllői-út 77. sz.

Előfizetési ára 2.— P. E példány 20 fill.

OLTALMAD ALÁ FUTUNK...

Bombalecsapódásoktól visszhangzottak a napokban az egyébként nyugodtnak mondható fővárosnak az utcái. Megszólaltak a szirénák és megindult a lakosság az óvóhelyek felé. Fegyelmезetten és komolyan történt mindez, a nagy idők kívánta megfontoltsággal. S mikor e menekvést kereső népet látom, feltűnik előttem az októberi Rózsafüzéres Királynénak szende alakja csodálatos palástjával. Kinyitom a zsolozsmáskönyvemet a Mária-officiumnál és megakad szemem a megkapó képen. Fenséges nyugalommal tárja ki áldó kezeit a szentek serege felé. Hatalmas anyai palástja alá bizalommal sietnek szent pápák, királyok, szerzetesek, remeték, szűzek és özvegyek. Mindegyikük arcán valami túlvilági biztonságérzet sugárzik. Érzik a palást abszolút biztos oltalmát.

Október hónapja van, Kedveseim. Ismét előttünk áll a szende, tiszta Szűz. És mi is sietünk anyai palástja alá, mint a kisgyermek anyja ölébe.

Mit nyújt az ő palástja nekünk?

1. Kedves biztonságérzetet. Valljuk meg őszintén, nagy gyerekek vagyunk. Oly vitézkedők vagyunk, olyannyira magunkba bízók vagyunk és oly nagyra vagyunk a mi korszakunk vívmányaival. És mégis, ha a legkisebb életküzdelem vihara fodrozza lelkünket, oly hamar letörünk és elpityeredünk, mint az utcasarkon felejtett kis nebuló. És keresünk valakit, aki megértene, aki anyánk szeretetével szívére szorítana. De íme itt van ő az «erős asszony»; és mi megérezzük, hogy erő árad anyái kezeiből, köntösének redőiből és futunk hozzá. Erről beszél a valóság, mikor megpillantom templomaink Mária-szobrainak és oltárainak közelében ájtatoskodó embereket, kicsinyeket és nagyokat, férfiakat csakúgy, mint nőket. Az anyai közelségben szent demokráciában feloldódnak társadalmi válaszfalak, szétfoszlanak a haragnak sötét felhői. Otthon vagyunk, anyánk körül, nincs mit félnünk. S minél inkább nehezedik felettünk az élet, annál nagyobb vágy hajt bennünket hozzá. Talán ennek az erős asszonynak erős kezei tartják szilárdan lelkünk dómjának a boltíveit. Talán éppen ő a megmagyarázója annak, hogy mi, Mária-tisztelek nem roskadunk össze és könnyebben visszük az élet keresztjét, mint azok, akiknél ő nem kapott helyet a családi szentély falain.

2. Testvéri együttérzést. A közös anya szeretetének bűvkörében még a legvásottabb gyerekek is összemelegednek, a haragvók kibékülnek, a jók még jobbakká válnak. Sokféle szeretet van a világon, de olyan magnetikus szeretet, mint az anyáé, nem található. És még efelett a titokzatos szeretet felett is van egy nagyobb szeretet: a szent Szűzé. Istenem mennyit áldozott, mennyit szenvedett ő ezért a szeretetért. Mennyire igyekezett megvalósítani az Egyház életében Jézus nagy kívánságát, hogy «mindnyájan eggyé legyenek». Én úgy látom, hogy Egyházunk benső életének egységét éppen a Mária-kultusz segítette megőrizni. Hol járnak már és mi mindent össze-vissza nem hisznek azok, akik féltették vallásukat a Mária-tisztelettől. És mikor volt még oly nagy szükség erre a testvéri együttérzésre, mint napjainkban. «Jaj az egyedülvalónak», szól a régi intelem. Jaj nekünk, ha kivész belőlünk a Mária-kultusból áradó testvéri együttérzés. Ehhez természetesen kell nagyfokú megértő áldozatkészség és alázatosság is. Félre minden egyéni téveteg rögeszmével, egymásban a közös anyának gyermekeit becsüljük.

Prohászka püspök írja: Meglétt koromban is úgy imádkoztam hozzá, mint ahogy imádkoztam, mikor éveim számát véve gyermek voltam; s nemcsak hogy úgy imádkozom, hanem úgy érzek ma is. (Szép szeretet anyja.) — Ilyen lélekkel siessünk mi is Szűz Anyánkhoz, hogy mindig gyermeked és egymást megbecsülő lelkek maradhassunk.

Kiss István.

Októberi szentségimádás.

A kezemben morzsolódik a szentolvasó. A tabernákulumra szegzem tekintetem. Onnét fénylenek ki a megvilágosítások. Delejes lobogásuk reá hull a rózsafüzéremre, amit októberben: a szentolvasó havában különös áhítattal kell végeznünk, és megtanítanak az Eucharisziából zuhogó fények sok mindenre. Mindenekelőtt arra, hogy

1. A kereszteni élet *alapja a hit!* A hit adja meg az élet örök célját, ami az Isten boldogító színelátása és bírása és a hit körvonalazza élénk földi rendeltetésünket is: kialakítani magunkban Krisztus képemását. S végül a hit mutatja meg az eszközöket is a cél elnyerésére . . .

Boldogok, akik eleven lánggal hisznek, de százszor jaj azoknak, akik saját hibájukból elvesztik hitüket! «Aki nem hiszen, az már elítéltetett.» (Ján. 3. 13.) Ezért nagy gondossággal izmosítom ezután szentolvasóm buzgó imádkozásával hitemet, messze kerülök minden betűt, ami támadja a hitet: nem leszek kíváncsi a méreg ízére! A hitellenes beszédű ember pedig fertőzött és fertőzést terjeszt, azért csak apostoli szeretettel közeledem feléje!

Kezemben pörögnek a szent szemek és a lelkem hálába csordul: Hála legyen Neked, én mennyei szent Atyám, hogy a hitelenség tengerében, a pogány nemzetek között és a hittől elszakadt tévelygők közül kiválasztottál engem, a Te felbecsülhetetlen jóvoltodból a katolikus hit igaz ismeretére! . . . Sőt azt akarod, hogy világoskodjak a testvéreknek, a hit gyertyafénye és az evangéliumi igazság mécsesűze legyek! Vállalom ezt a szerepet! Zálog erre a szentolvasóm, ha azt imádkozom, hittel hiszem, amit megkezdtem bennem: megerősítesz és én a krisztusi nyáj világsága lehetek ott, ahová állítottál engemet! . . .

2. Majd kezembe veszem P. Marton Bernát O. P.: «Oltártüzek» c. kitűnő elmélkedési könyvét és onnét meríték ihletet októberi adoráción második pontjához. Felütöm a *kegyelemről* szóló pontot. «Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek» — mondja az Úr. Esetlenek és ütődöttek vagyunk magunktól, de az Úr az Ő kegyelmével pótolja hiányainkat: «Elég neked az én kegyelmem» — mondta Szent Pálnak. A kegyelemre azonban méltónak kell lennünk. «Aki megteremtett közreműködésünk nélkül, nem fog üdvözíteni közreműködésünk nélkül.» (Szent Ágoston.) S ezt a folytonos kegyelmet cseppfolyósítja számunkra a rózsafüzér. Ha azt imádkozom buzgón, akkor a segítő kegyelemben az Úr Jézus felém nyújtja kezét, azt a testvéri-gyöngéd és mégis oly erős kezet, hogy átsegítsen az Élet örvényein és a Szívéig vonzzon . . .

Igy a szentolvasóm a kereszteni élet hatékony erőforrásává nemesül. És fellillantok az Oltárszekrény felett trónoló Szent Szűzre, az Október Asszonyára, akinek a szívén és kezén át csurog a világra minden kegyelem, hisz Ő a Nagy Közbenjárónk Fiánál. Ő Édesanyám, én egész lélekkel szeretném forgatni szentolvasómat, hogy Te tengernyi kegyelmet közvetíthess a számomra. Úgy-e, megteszed?!

3. Majd újra a rózsafüzéremet veszem a kezembe és amint szabdalom a rózsakoszorú virágait, a lelkem *szeretete*be lángol az Eucharisztikus Úr Jézus iránt: Édes Istenem, tehetnél-e még többet, hogy szeretetemnek módját ejtsed? Nem volt elég, hogy a magas égből leszálltál értem, Isten létedre emberré lettél, úr létedre szolgának szegődtél, harminchárom évig sok kellemetlenséget, bajt és megaláztatást szenvedtél és végre a legborzasztóbb kínok között meghaltál a keresztfán, mégis ezekre ráadásul e Nagy Szentséget is szerezted, csakhogy egészen nekünk

add magad! Szeretlek ezért mindenk felett, jobban szeretlek, mint önnönmagamat, jobban, mint bármit a világon. Ó, bár azt láthatnám, hogy minden ember csak Téged szeret, aki egyedül vagy méltó az emberszív szerelmére! Szeretetetemet egyesítem, Eucharisztikus Királyom, a szeráfok szeretetével és Szeplőtelen Édesanyád vonzalmával és úgy áldozom fel szeretetem Grál-paténáján az egész életemet, amely egy holocaustum legyen a Te színed fénylő sugárzásában...

Fehér konzekrált szentostya! Ó Jézusom, szerelmem, javaim java és mindenem! Tied vagyok teljesen, ó áldd meg mindkét kezeddél életemet! (Pázmány.)

De máris véget ér a meditációm, mert mennem kell. Hív az Élet ritmusa. Szeretnék két kézzel, két lábbal beleállni a szennyes hullámokba. Fiatalosan nekifeszülni az Árnak. S hogy mindez ne ábránd legyen csupán, hanem meleg konkrétum, erre koronatanum majd a szentolvasóm, ahonnét forrásozik számomra az Erő!

P. Fenyvesi Jeromos O. P.

EUCHARISZTIKUS SZERETETGYŰRŰ.

Az "Egyesületközi Eucharisztikus Szeretetszövetség" felhívása Budapest, Üllői-út 77. (Folytatás.)

«Étre Marie pour Jésus» írja francia szabálykönyvében a Mária reparatrix szerzet alapítónője leányainak. «Máriák legyenek Jézusért». A szent Szűz maga kérte Jézusról nevezett Mária anyától, hogy helyettesítsék őt a szentségi Jézus mellett a földön.

Amde a Mária reparatrix társaság tagjai nem lehetnek mindenütt. Engesztelő hivatásukat betölthetik zárdájukban a szentségi Jézus előtt; vezekelhetnek az egész világ bűneiért, de a bebörtönzött Istenfiát *mindenütt* körülvenni szeretetükkel csak lélekben tudják.

Gondolkozzunk! Nem leghőbb vágya e Szűzanyánknak, hogy szent Fiát *mindenütt, mindig*, szerető szívektől körülvéve lássa? Hogy *mindenütt* engesztel-jék? *Mindenütt* gyengéd kezek ápolják, gondozzák lakóhelyét?

Ha úgy látnánk Jézust templomainkban, mint Mária a názareti szent házban látta, vajjon magára hagynák-e? Ó, egy pillanatra sem. Éjjel-nappal körülötte lennének. Nos, Ó igenis ugyanúgy van jelen templomainkban a Szentostya színe alatt, csak megdicsőült állapotban. Nézd Őt az élő hit szemével s nem lesz nehéz Őt meglátnod; leírhatatlan boldogságban lesz részed; Jézus szavai s az Egyház tanítása pedig kezeskednek, hogy nem csalódás, de valóban részese vagy ama boldogító valóságnak, amit egy élő hittel végzett szentáldozás, avagy ily hittel teli pillantás a Szentostyára nyújt neked.

Tehát nem fogjuk a köztünk élő názareti Jézust mi sem magára hagyni többé. Összefogunk a közös szeretet szent barátságával s felváltva, kettőnként a nap minden órájában a szentmisék s egyéb közös ájtatosságon kívül, abban az időben, amelyben eddig elhagyatva szokott lenni, ezentúl mellette leszünk s vigaszt, engesztelést nyújtunk Neki a szeretet börtönében.

Amde Mária nemcsak imádásával, mélységes odaadással vette körül Jézust. Ápolta, gondozta; rendben tartotta házát, ruháit. Mi is gondozzuk, díszítsük virággal lakóhelyét, az oltárt, főként ünnepekre; hozzuk rendbe az egyházi ruhákat s az oltáregyesület megszervezésével, ahol az még nem működik, gondoskodni fogunk, hogy a hiányzó dolgok pótoltsanak.

Testvér! Amikor majd szíved ajtaján kopogtatunk, hogy tarts velünk, lépj be az "Egyesületközi Eucharisztikus Szeretetszövetségbe" s állj mellénk egy

adorációs szeretetgyűrű megalkotásában, hol havonként egy vagy félóra oda-ígerkezel a szentségi Jézus mellé; hol Neki magányában öntheted ki szíved szeretetét, magánkihallgatáson jelenhetsz meg Nála, ne zárd el szívedet, jöjj, szeresd, imádd s Mária szívével egyesülve öleld Uradat, Istenedet.

Miként te most társául szegődsz elhagyatottságában, hidd el, érezni fogod szent jelenlétét egykor a te magányodban.

Igy imádkozd az Úrangyalát!

«*És az Ige testté lőn és közöttünk lakozék!*» . . .

«*És az Ige testté lőn*» . . . El-elismétlem alázatosan, és mikor ezt mondom magamnak: . . . «*és közöttünk lakozék*» . . . feszülő, kikívánczó, harsogó boldogság egyvelegne bennem, ha valami nem csonkítaná. Érző lény lettem, aki szent Anyánkat utánozva, szent Anyánktól támogatva bátor, erős és megingathatatlan vállalással ismétlem: Ime, az Úrnak leggyatrább szolgálója, legyen nekem a Te igéd szerint! . . . De ez az abszolút istenbekapaszkodás nem veszi el gondolkodó, mérlegelő képességemet.

Majdnem nagyon boldog vagyok, hiszen az Ige — Szűz Anyánk tökéletes vállalása folytán — *Testté* bírt lenni évezredekkel ezelőtt és azóta közöttük lakozik. Azt a kincset, amit számomra a *Tabernákulum* jelent, amit a Tabernákulumban — a nap bármely órájában — fellelhető *Üdvözítő* jelent, e pillanatban szinte tökéletesen átérezem. Nemcsak érzem, de látom is, hogyan alakít, formál és tökéletesít a legfelségesebb *Oltáriszentség*, a valóságos *Krisztus*, akit merész bizakodással mindennap magamhoz veszek. Mérlegelem, nézegetem a napi, a havi, az évi nehézségeimet és kísértéseimet, melyeket csak Általa, Vele és Benne bírok — úgyahogy — leküzdeni. Hallom, hallgatózom örvendő Lelkem allelujázását, mégis szomorodott leszek. Szomorúság él bennem, körülöttem, mellettem. Mérlegelek. Én is érzem már a közöttünk élő valóságos *Krisztust*, de . . .

De mi van és mi lesz azokkal a százmilliókkal, akik kétezerév után sem tudják, hogy isteni Atyánk irgalmából, Szűz Anyánk jóvoltából az *Ige* már kétezeréve *Testté* lett és *köztünk lakozik?* . . .

Mi lesz azokkal, akik tudják, akik élvezik a közöttünk élő *Krisztust*, de szerelmeseik esendőségükbe? . . .

Mi lesz azokkal, akik rosszul hittek a közöttünk lakozó *Krisztusban*, mert mikor ismét és ismét elestek, bűnbánó arcuk helyett bűnben görnyedt hátukat fordítják sunyin feléje? . . .

Mi lesz azokkal, akiknek szavára *Krisztus* — eltévelyedtségük vagy hitbeli következetlenségük ellenére is — alázatosan megjelenik az Oltárokon? . . .

És mi lesz velem, legesendőbb krisztusmegtalálóval, aki *hiszek* az Istenben, *veszem* a Fiút, *kapom* a Szentlelket és mégis, mégis — ha ugyanennyi «földi» kegyelemben lenne részem, mosolygósabban járnék-kelnék a közöttünk lakozó Úr körül élősködő emberek között? . . .

Ó, — *«Imádkozzál érettünk Istennek Szent Anyja, hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire!»*

Még gondolatban sem bírok most eltávozni szent Anyánktól. Sietve újra visszaidézem a megtestesülés szent jeleneteit, az égi biztatásokat és a szent fele-

letet és érzem, hogy «mézes» ima lett belőlük, amit nem gondolnom, nem mondanom, hanem *imádkoznom* kell, ha közel akarom engedni az isteni irgalmat, *Gábor* főangyalt és a Szűz *Anyát* szegény, vágyódó Lelkemhez . . .

* * *

«Az *Úrangyala* köszönté Szűz *Máriát* és ez méhébe fogadá a *Szentlélektől Szent Fiát.*»

Miért is mindörökké: *Üdvözlégy Mária!* Malasztal teljes, az *Úr* van te veled, áldott vagy te az asszonyok között és áldott a te méhednek gyümölcse, *Jézus.* Asszonyunk Szűz *Mária,* Istennek *Szent Anyja,* imádkozzál érettünk bűnösökért, most és halálunk óráján. *Amen.*

«*Ime, az Úrnak szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint!*»

Miértis mindörökké: «*Üdvözlégy Mária!* . . .»

«*És az ige testté lőn és mi közöttünk lakozék!*»

Miértis mindörökké: «*Üdvözlégy Mária!*» . . .

«*Imádkozzál érettünk, Istennek Szent Anyja, hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire!*»

Még közelebb akarok jutni Istenem *Anyjához,* aki megadta magát Istennek és így maradt halála percéig. E pillanatban ismét érzem, hogy mily áldott, gondoskodó az Egyház könyörgése. Most már, hogy a két nagy áldozat ne legyen továbbra is hiábavaló, nem is imádkoznom, hanem «könyörögnöm» kell Istenhez:

«*Kérünk Téged Úr Isten, öntsd lelkünkbe szent malasztodat, hogy akik az angyali üzenet által Szent Fiadnak, Jézus Krisztusnak megtestesülését megismertük, az ő kinszenvedése és keresztje által a föltámadás dicsőségébe vitessünk. Ugyanazon mi urunk, Jézus Krisztus által. Amen.*»

Olcsvay Géza (1941).

FEHÉR OLTÁR.

Mint angyaloknak szende fátyla
S liliomok hősín ruhája,
Fehér a köntös már oltárodon.
Mint tiszta havon nap sugára,
A sárga gyertyák táncos lángja,
Úgy csillámlik meg az oltárlapon.

Tudod Uram, hogy fáj a lelkem,
Hogy mennyit égtem, epekedtem
A puszta oltár rongyai fölött.
És szívem álma nem űzött hiába,
Gondot, nem félve, munkát is állva,
Oltárod immár fénybe öltözött.

Ez oltár lát engem naponta,
Reá csordul könnyeim patakja
S egy másik oltárért sírok.
E kised oltárt Te emelted,
Magadnak építvén e keblet
S e templomban sivár romok.

Sok vész megtépte ezt az oltárt,
Gyakran dobott rá a pokol sárt,
És disze eltűnt, bája elveszett.
Van neked elég liliom színed,
Van irgalomra hajoló kezed,
Ó tedd fehérré, Uram, szívemet!

Paksy Gáspár.

Őrségváltás történt az Örökimádás-templomban. Értékes, hosszú működés érdemeivel dekorálva távozott dr. Mátray Gyula Esztergomba, hogy mint Őeminienciája személyi titkára továbbra tevékenykedjen új területen. Utódjául a Főpásztor Kiss István szigeteki lelkészt hívta be az Örökimádás igazgató-lelkészi munkakörébe. Az új lelkész 1926—1936-ig Budapest-Magdolnavárosban mint káplán teljesített szolgálatot. Ezen idő alatt néhai Uhlár Béla tb. kanonok-plébánossal tevékeny munkásságot fejtett ki a szép Béketéri plébániatemplom megépítése és az egyesületi élet kifejlesztése körül. 1936-ban a Főpásztor a mosonmegyei Szigetek-re küldötte, hogy a templom és pap nélkül álló népet megszervezze és templomot építsen. Hat év alatt megépült a plébánialak, majd a templom, bár ez utóbbi kívülről még befejezés előtt áll. Innen hívta be a Főpásztor az Örökimádásba, hogy átvegye dr. Mátray munkakörét. Segítőtársul Berkesi Mátyás volt csicsói plébánoshelyettes küldetett, s ezzel a munka változatlanul tovább folytatódik a nemes tradíciók szellemében.

A Budapest-Külsőújpestvárosi Jó Pásztor-lelkészség október 11-én fogja megalakult Oltáregyletének tagjait ünnepélyes keretek között felavatni.

A templom új lelkésze egyesületi ügyekben minden hétfőn, szerdán és pénteken d. e. 10—12 óra között hivatalos órát tart az Üllői-út 77. sz. alatti földszinti irodában.

Oltáregyleti mozgalmunk és az eucharisztikus szellem szolgálatában álló lapunk az «Örökimádás». Mindenütt terjesszük.

Az Örökimádás-templom és Oltáregyesület programja a katolikus Nagygyűléssel kapcsolatban október 3-án 9 órakor: a *biboros-hercegprimás úr Őeminienciája által bemutatott ünnepi nagymise* az Örökimádás-templomban. A szentmise alatt minden választmányi tag, terjesztő és oltáregyesületi tag megáldozik — engesztelésül és a világbékéért való könyörgésül. Evangélium után dr. Drahos János protonotárius-kanonok, érseki ált. helynök mond rövid szentbeszédet. (Kérjük az áldozás zavartalan lebonyolítása miatt, hogy mindenki ott áldozzék, ahol sorra kerül.)

Az Oltáregyesület terjesztőinek és választmányának szíves figyelmét ezúttal is felhívjuk az összejövetelek és értekezletek idejének szemmel tartására és meghirdetett napokon pontosan igyekezzenek megjelenni.

GIMASZÁNDÉKUNK

Eucharisztikus gondolattal imádkozzuk a rózsafüzért!

Előkerülnek a zsebekből ismét a rózsafüzérek. Némelyiknek a szemei ezüstből, vagy drágagyöngyből, a másiké gyöngyházból, de nagyon soké csak egyszerű fekete fából. Mindegy. Imába merült gondolatokkal pergeti a halandó emberi kéz. S elindulunk a legszebb történet, Jézus élettörténetének változatos ösvényén.

Látom a tiszta Szűzet, mint élő monstanciát, midőn a Szentlélek akaratából befogadja az örök Eucharisziát. Majd ünneplő lélekkel processzióra indul, szíve alatt az Élő Kenyérrel Júdea hegyes-völgyes tájain. S megérkezik Betlehembe, ahol anyai keblének márványfehér oltárán megtörténik az Úrfelmutatás. Örömeben templomba viszi, hogy megragyogtassa a nép előtt az ő kincsét. S keserűség tölti el, mikor néhány napon át nélkülöznie kell a jelenlétét. De ujjongva öleli keblére, mikor megtalálva ismét viheti otthonába.

Mivel közkinccsé kell tennie az Igét, átengedi az áldozathozatal nagy céljaira. Ott térdel a getszemáni kertben a nagy áldozópap és vért hullat az agónia perceiben. Majd ostorcsapások, töviskorona sajtolják ki azt a vért, amely most is ott csörgedezik az Eucharisziában. A jeruzsálemi utcán szomorú processzióban vonul végig, hogy a Kálvárián beteljesüljön a nagy áldozat. Mily megrendítő szentmiseáldozat.

De az élő kenyér áttörte a megsemmisülés vaskorlátait. Visszajött, mint ahogyan visszatér a megtisztult lélekbe. Azután égbeszállt, hogy onnan ígéretéhez híven leszálljon minden szentmisében az oltár menzájára. Azután kegyelmeinek jóságos kincstárnokát, a Szentlelket küldi el, hogy általa részesüljünk a megváltás kegyelmeiben. S hogy jutalmazó szívének jóságát is megmutassa, adoráló édesanyját felemeli magához, hogy ezt a legszebb monstanciát, az Atya leányát, a Szentlélek jegyesét a mennyország királynői trónjára ültesse. Ott lesz örökös szentségimádó.

Igy lesz a rózsafüzér igazi imádság és így kapcsolódik bele az Eucharisztia tiszteletébe. Sokan panaszkodnak, hogy imádság közben szétszórta a gondolatuk. Valóban sokan csak mormolják a rózsafüzért. Inkább imamalmok, mint imádkozók. Ha elmélkedve végezzük, akkor majd nem mondjuk, hanem imádkozzuk a rózsafüzért. Hogy a kettő között nagy különbség van, azt nem kell kifejtenünk. Az oltáregyleti tag pedig tudni fogja, hogy melyiket válassza.

VATELJES • BÜCSÜKAV

Október 15-én, Szent Terézia ünnepén, az imádási óra, havi összejövetel napján és egy tetszés szerinti napon az előírt feltételek szerint. Háborús időkét élünk, okos dolog a búcsúkkal élni, kivált a megholtak érdekében.

Felelős szerkesztő: **Dr. MÁTRAI GYULA.** — Felelős kiadó: **Dr. MÉSÁROS JÁNOS.**